

29. januar 2021

Til

Erhvervsministeriet

Fremsendt til: hc@kfst.dk

Forslag til lov om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden

Erhvervsministeriet har fremsendt lovudkast om implementering af UTP-direktivet.

Direktivet gælder for fødevarer-leverandører op til EUR 350m i omsætning, da hele intentionen er at "beskytte" "små" leverandører mod større, potentielt dominerende købere (fx detail-kæder).

Vi ønsker det nærmere belyst, om ikke der kan ses bort fra direktivets betalingsfrister, når der er aftalt en Supply Chain Finance-løsning mellem køber og leverandør, da denne løsning jo netop indebærer, at leverandøren får betaling indenfor få dage.

For så vidt angår aftaleforhold med ikke-offentlige købere, har Finans og Leasing bemærket, at der højest utraditionelt lægges op til en overimplementering af direktivet i følgende aftaleforhold, jf. direktivets artikel 1, stk. 2:

- 1) Lovforslaget foreslås også at gælde for leverandører der omsætter for over EUR 350m, hvor der er en begrænsning på max 60 dage for både alm. fødevarer og letfordærlige varer, og
- 2) Nedenstående omsætningsintervaller i direktivet (op til de EUR 350m), hvor direktivet ikke gælder for to lige store parter, eller hvis leverandøren er større end køberen, er ikke medtaget i det danske forslag:

Købers årlige omsætning	Leverandørens årlige omsætning
EUR 2 mio. - EUR 10 mio.	Mere end EUR 2 mio.
EUR 10 mio. - EUR 50 mio.	Mere end EUR 10 mio.
EUR 50 mio. - EUR 150 mio.	Mere end EUR 50 mio.
EUR 150 mio. - EUR 350 mio.	Mere end EUR 150 mio.
Mere end EUR 350 mio.	Mere end EUR 350 mio.

I aftaleforhold med offentlige købere lægges der også op til en overimplementering, for så vidt angår levering fra leverandører med en omsætning på mere end EUR 350 mio.

Kombineret med bemærkningerne ovenfor vedrørende opgørelse af omsætning betyder det, at lovforslaget indfører begrænsninger af kredittider for alle leverandører, hvis omsætning overstiger EUR 350 mio., selvom dette ikke er påkrævet i henhold til direktivet.

Selvom det ikke er påkrævet i henhold til direktivet, foreslås der også indført begrænsninger af kredittider for mindre leverandører i aftaleforhold med købere, der har EUR 2-350 mio. i omsætning.

Der er typisk en meget sund betalingskultur i Danmark set i forhold til resten af Europa. Se herom fx Dansk Industris analyse fra april 2019 "Kortlægning af betalingsfrister i erhvervslivet". Og leverandørerne har adgang til gode finansieringsløsninger i form af factoring herunder Supply Chain Financing fra forskellige inden- og udenlandske finansielle grupper.

Finans og Leasing har derfor ikke forståelse for, at man finder det nødvendigt at overimplementere direktivet.

Hertil kommer, at det følger af direktivets artikel 9 samt direktivets præambel pkt. 39 og 40, at overimplementeringen vil være ulovlig, hvis den strider mod direktivets formål samt Traktatens bestemmelser om et effektivt indre marked.

Det er vores opfattelse, at forslaget til overimplementering ikke er velbegrundet og ikke er i overensstemmelse med direktivets formål, der er at beskytte leverandører med en omsætning på op til EUR 350 mio., som risikerer at blive pålagt urimelig handelspraksis af større og stærkere købere.

Lovforslaget vil skabe uigennemsigthed ved handel på tværs af landegrænserne. Og man gør det med lovforslagets overimplementering mindre attraktivt at anvende danske leverandører, frem for leverandører fra andre EU-lande, der ikke overimplementerer direktivet. Man risikerer således at overimplementeringen kommer til at medføre det helt modsatte resultat nemlig dårligere vilkår for danske leverandører. Det er derfor vores opfattelse, at overimplementeringen er i strid med direktivets formål og dermed retsstridig. Man bør i det endelige lovforslag forholde sig konkret til denne risiko.

Af de nævnte grunde opfordrer vi indtrængende erhvervsministeriet til at fjerne de dele af lovforslaget, hvormed direktivet overimplementeres.

Subsidiære argumenter

Såfremt overimplementering uanset vores argumentation herimod fastholdes anføres følgende:

Det følger af lovforslagets bemærkninger på side 61, at Supply Chain Financing (SCF) kan fortsætte til glæde for leverandørerne, så disse stadig kan opnå væsentlig hurtigere betaling (kontant), end direktivet foreskriver, på fordelagtige vilkår.

Vi noterer med tilfredshed, at man herved anerkender fordelene for SCF.

Vi bemærker dog, at det overses, at begrænsningen i kredittiden betyder, at køberne fratages mulighed for længere kredittid ud over lovens 30-60 dage. Derved forsvinder også deres interesse i at bruge deres ressourcer og kreditrammer på at stille Supply Chain Finance til rådighed for deres leverandører på attraktive vilkår. Det hænger sammen med, at et SCF-ordning er baseret på, at køberens kreditværdighed er større end leverandørens, og derved kan køberen opnå en bedre

rente end leverandøren qua de kapitalkravsregler, banken er underlagt. Denne rentefordel går via SCF-ordningen videre til leverandøren, og det giver fordele for både leverandøren og køberen. Køberen får forlænget sine betalingsbetingelser, mens leverandøren via SCF-programmet får betaling kontant (typisk indenfor få dage) og vil have lavere renteomkostning via SCF-ordningen end ved træk på sin egen kassekredit på grund af forskellen i køber og leverandørs rentevilkår. Men hvis kredittiden presses ned til 30/60 dage er der ikke rum nok til at opnå en ordentlig fordel af forskellene i køberens og leverandørens kreditværdighed/rentevilkår hos banken til at SCF-programmet er rationelt.

Vi anbefaler derfor, at der i lovforslaget, på de områder hvor direktivet overimplementeres, og hvor det derfor står Danmark frit at fastsætte andre vilkår end i direktivet, fastsættes, at SCF er dispenseret herfor, da det anses for kontant betaling indenfor loven, uanset den underliggende kredittid på fakturaerne.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør for Finans og Leasing

Mobil 40382987